

Sygn. akt **II AKa 189/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SA Andrzej Wiśniewski SO del. do SA Maciej Kawalko
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r. sprawy

S. P.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 1 lipca 2015 r., sygn. akt III K 84/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną w punkcie II karę łączną pozbawienia wolności obniża do lat 4 (czterech);

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Maciej Kawalko Andrzej Olszewski Andrzej Wiśniewski

II AKa 189/15

UZASADNIENIE

S. P. został prawomocnie skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 28 lutego 1997 r., sygn. akt VI K 1664/96, za czyn z art. 208 dkk w zw. z art. 11 § 1 dkk, popełniony w dniu 19 marca 1996 r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby, której wykonanie zarządzone oraz karę 700 (siedemset) zł grzywny,

2. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 30 maja 1997 r., sygn. akt V K 174/96, za czyn z art. 158 § 1 dkk w zw. z art. 59 § 1 dkk, popełniony w dniu 16 października 1995 r., na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby, której wykonanie zarządzone,

3. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 lutego 1998 r., sygn. akt V K 916/96, za czyn z art. 215 § 1 dkk, popełniony w dniu 08 stycznia 1996 r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby, której wykonanie zarządzone oraz karę 600 (sześciuset) złotych grzywny,

wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 15 lutego 2002 r., sygn. akt V K 36/02, połączono kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny orzeczone wobec S. P. wyrokami opisanymi w punktach 1, 2 i 3 części wstępnej wyroku i wymierzono mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

4. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 11 kwietnia 2000 r., sygn. akt VI K 3/00, za czyn z art. 284 § 2 kk, popełniony w dniu 03 listopada 1998 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby, której wykonanie zarządzone oraz karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda,

5. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 08 maja 2001 r., sygn. akt III K 172/00, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 04 września 2001 r., sygn. akt II AKa 364/01, za czyn z art. 310 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, popełniony w okresie od 03 września 1999 r. do 28 września 1999 r., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

6. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 03 lutego 2003 r., sygn. akt VI K 161/01, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 16 maja 2003 r., sygn. akt IV Ka 615/03 za:

a) czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 22 września 2000 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

b) czyn z art. 229 § 3 kk popełniony w dniu 28 listopada 2000 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

7. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13 kwietnia 2004 r., sygn. akt V K 1710/03, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 05 października 2004 r., sygn. akt IV Ka 1428/04, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, popełniony w dniu 28 lipca 1999 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 27 lutego 2006 r., sygn. akt V K 1537/05, połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wobec S. P. wyrokami opisanymi w punktach 4 i 7 części wstępnej wyroku i wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 10 listopada 2011 r., sygn. akt IV K 414/11, za czyn z art. 270 § 2a kk, popełniony w dniu 16 lutego 2011 r., na karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych,

9. Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 14 września 2012 r., sygn. akt IV K 455/12, za czyn z art. 224 § 2 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w dniu 06 marca 2012 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby, której wykonanie zarządzone,

10. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 06 grudnia 2013 r., sygn. akt III K 119/13, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 24 lipca 2014 r., sygn. akt II AKa 69/14, za czyn z art. 63 ust. 1, 2, 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 53 ust 1 i 2 ww. ustawy w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w okresie od sierpnia 2012 r. do 23 października 2012 r., na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 60 (sześćdziesiąt) złotych.

Wyrokiem łącznym z dnia 1 lipca 2015 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie orzekł:

I. stwierdza, iż kara łączna pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem łącznym sygn. akt V K 1537/05 utraciła moc;

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu tych artykułów przed wprowadzeniem zmian, które weszły w życie z dniem 01.07.2015r., łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 4, 5 i 7 części wstępnej wyroku i wymierza S. P. karę łączną 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. w pozostałym zakresie ww. wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar opisanych w punktach 1-3, 6 i 8-10 części wstępnej wyroku,

V. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie II części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawach objętych wyrokiem łącznym,

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 147 (stu czterdziestu siedmiu) złotych 60 (sześćdziesięciu) groszy tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, w tym 27 (dwadzieścia siedem) złotych 60 (sześćdziesiąt) groszy tytułem podatku VAT,

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego w całości od kosztów sądowych.”

Powyższy wyrok, w „części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej, tj. w pkt. II”, zaskarżył obrońca skazanego, który zarzucił:

„ 1) obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

a) art. 86 § 1 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji orzeczenie kary łącznej na zasadzie asperacji (a w zasadzie prawie pełnej kumulacji) zamiast orzeczenia kary łącznej na zasadzie pełnej absorbcji

b) art. 53 § 1 i 2 kpk i orzeczenie kary wbrew dyrektywom ustawowym, poprzez niewystarczające uwzględnienie okoliczności istotnych dla określenia wymiary kary, w szczególności zachowania skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności i spełnienia celów kary

2) obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:

art. 4 kpk poprzez niewystarczające uwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego

a w konsekwencji

3) orzeczenie rażąco niewspółmiernej łącznej kary pozbawienia wolności, której wymiar nie uwzględnia w sposób wystarczający obecnej postawy skazanego.”

Podnosząc takie zarzuty, skarżący wniósł o:

„o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary łącznej obejmującej skazania na karę pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 11.04.2000r. w spr. VIK 3/00, Sądu Okręgowego

w Szczecinie z dnia 8.05.2001 r. w spr. III K 172/00 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 4.09.2001 r. sygn. akt II Aka 364/01 oraz Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 13.04.2004r. w spr. VK 1710/03 poprzez wymierzenie skazanemu S. P. w wymiarze 4 (czterech) i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności poprzez jej wydatne obniżenie.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego częściowo zasługiwała na uwzględnienie.

Wymierzając karę łączną w pkt. II wyroku, Sąd Okręgowy mógł orzekać w granicach od 3 lat do 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto, gdyby nie orzekano tej kary łącznej, S. P. musiałby odbyć karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku łącznego SR Szczecin z dnia 27.02.2006 r., sygn. akt V K 1537/05, oraz karę 3 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem SO Szczecin z dnia 8.05.2001 r., sygn. akt III K 172/00; a więc łącznie 4 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności.

Sąd rozstrzygający orzekł w pkt. II wyroku nową karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Jednak, w ocenie Sądu Apelacyjnego, w niedostateczny sposób uwzględnił aktualną opinię o skazanym. Wynika z niej, że S. P. w odpowiedni sposób realizuje program resocjalizacji i krytycznie odnosi się do swojego postępowania w przeszłości. To, zdaniem Sądu Apelacyjnego, uprawniało do orzeczenia niższej kary łącznej, tj. w wysokości 4 lat pozbawienia wolności. Dalszemu łagodzeniu tej kary sprzeciwiało się popełnienie przez skazanego w przeszłości wielu, różnorodnych przestępstw, jego (wcześniejszy) lekceważący stosunek do przepisów prawa oraz znaczący stopień zdemoralizowania.

Ponieważ skazany ma do odbycia kilka bezwzględnych kar pozbawienia wolności, nie posiada dochodów, ani znacznego majątku, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Natomiast o wynagrodzeniu za obronę z urzędu przed Sądem Apelacyjnym orzeczono na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) – Dz. U. z 2013 r., poz. 461.